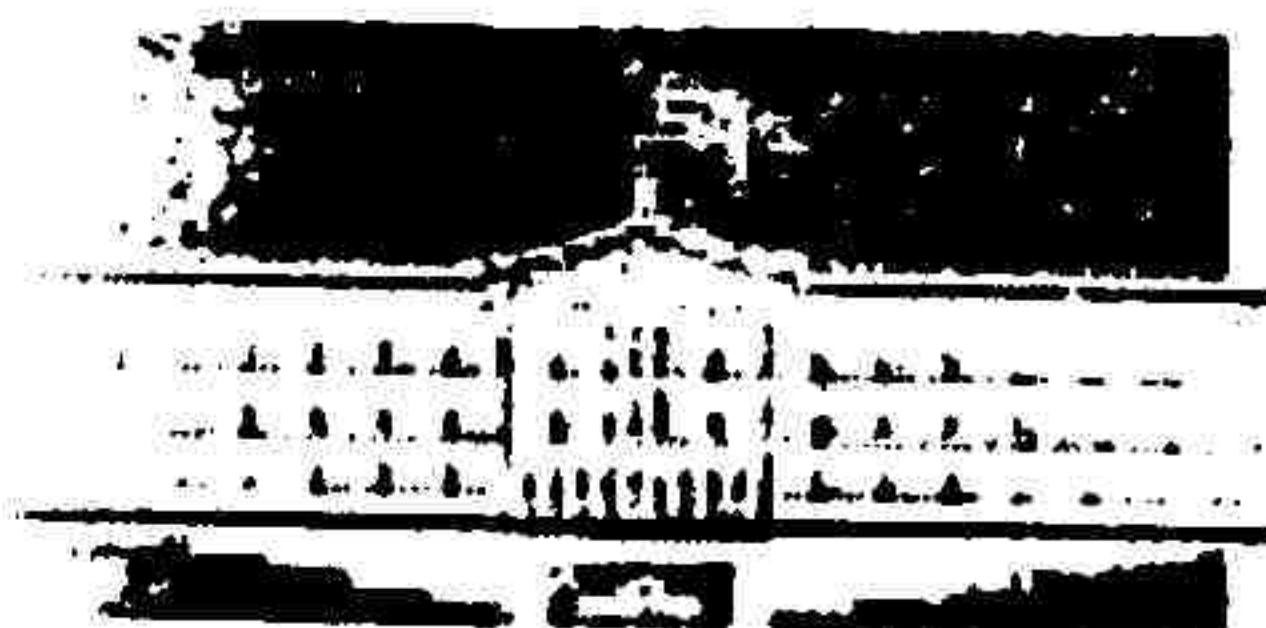

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ
Βουλευτής Ν. ΠΕΛΛΑΣ – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Πέλλας Γεωργίου Καρασμάνη

Προς τον κ. Υπουργό:

οικονομική

2023

09 JAN. 2016

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

**σαν αναφορά, το συνημμένο έγγραφο και παρακαλώ τον αρμόδιο
Υπουργό, να απαντήσει σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής.**

Αθήνα *16/12* 2012

Ο Αναφερόν Βουλευτής

Γεώργιος Καρασμάνης
Βουλευτής Ν. Πέλλας

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΑΤΟΣ

Προς τους κ.κ **Βουλευτές**

Αθήνα

Πάτρα 9/12/2013

Είμαστε υποχρεωμένοι να σας ενημερώσουμε για το θέμα των Ελληνικών Αλυκών που ανήκουν στις ΔΕΚΟ, εξ αφορμής των πληροφοριών σχετικά με το επικείμενο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων που επεξεργάζεται το Υπουργείο Οικονομικών.

Η εταιρία αυτή είναι στρατηγικής σημασίας για την χώρα, γιατί το αλάτι που παράγει είναι απαραίτητο για την ανθρώπινη ύπαρξη, αλλά και βασικό συστατικό μεγάλου αριθμού βιομηχανιών και βιοτεχνιών όπως: αρτοποιίας, βιομηχανίας τροφίμων και ξηρών καρπών, βυρσοδεψίας, κλωστοϋφαντουργίας, χημικής βιομηχανίας, καθώς επίσης και για αποσκλήρυνση ύδατος, αποπαγοποίηση εθνικών οδών κ.λ.π.

Η χώρα μας παράγει μόνο θαλασσινό αλάτι και η μοναδική πηγή παραγωγής του, είναι η προαναφερόμενη εταιρία, η οποία εκμεταλλεύεται και τις μοναδικές κατάλληλες περιοχές για την παραγωγή του.

Δυνατότητα δημιουργίας αλυκής σε νέα τοποθεσία δεν υφίσταται από κανένα, εκτός από την αλυκή της Δήμνου ενδεχομένως, όπου η εταιρία έχει δημιουργήσει κάποιας μορφής υποδομή.

Λόγω της ανεκτίμητης αξίας του αλατιού, οι πηγές παραγωγής του αποτέλεσαν ανέκαθεν σημεία τριβής μεταξύ των κρατών και πολέμων.

Βεβαίως το αλάτι παγκοσμίως είναι σε επάρκεια, γι' αυτό και η τιμή του είναι εξαιρετικά χαμηλή, γεγονός το οποίο συμβάλει στην τοπική κυρίως κατανάλωση του, επειδή σε πολλές περιπτώσεις τα κόμιστρα υπερβαίνουν την αξία. Χαρακτηριστικό είναι το δημοσίευμα του έγκυρου ECONOMIST που το χαρακτηρίζει εθνικό προϊόν .

Οι ανάγκες της χώρας κυμαίνονται γύρω στους 350.000 τόνους ετησίως, η δε Ελληνική παραγωγή στους 220.000-250.000 τόνους . Το υπόλοιπο εισάγεται κυρίως από την Αίγυπτο, η ποιότητα του οποίου είναι κακή, γι' αυτό και χρησιμοποιείται κυρίως για το λιώσιμο του πάγου στις εθνικές οδούς και για ορισμένες βιομηχανικές χρήσεις χαμηλών ποιοτικών απαιτήσεων.

Από τη συνολική ποσότητα το 70% διακινείται από τις υπογράφουσες εταιρίες και 2-3 πολύ μικρούς επεξεργαστές και το 30% από την εταιρία ΚΑΛΑΣ.

Ακόμη πρέπει να γνωρίζετε, ότι από τη συνολική ποσότητα το 10 % (35.000 τόνοι περίπου) προορίζεται για την απευθείας ανθρώπινη κατανάλωση και διακινείται από τα Super Market, ενώ το υπόλοιπο καλύπτει πάσης φύσης ανάγκες, όπως προαναφέραμε.

Από την προηγούμενη Κυβέρνηση της Ν.Δ. (Ιούλιος 2009) επιχειρήθηκε η πώληση της εταιρίας με τη διάθεση του ποσοστού 55 % που κατέχει το Ελληνικό Δημόσιο.

Οι υπόλοιποι μέτοχοι είναι η εταιρεία Κάλας ΑΕ με ποσοστό 25% περίπου και οι Δήμοι που κατέχουν τις εκτάσεις των αλυκών , με ποσοστό 20%.

Η εταιρία ΚΑΛΑΣ εξαγόρασε το ποσοστό που κατέχει (με διαδικασία κάτω από το τραπέζι) από την τράπεζα Πειραιώς , το οποίο απέκτησε μετά την εξαγορά της ΕΤΒΑ και το υπόλοιπο 15 % από την Εθνική Τράπεζα, η οποία απορρόφησε την ΕΤΕΒΑ. Η πρόθεση της είναι αυτονόητη και διατυπωμένη άλλωστε.

Οι εταιρίες που εκπροσωπούμε έχουν ιστορία από 50-80 χρόνια και απασχολούν άμεσα 250 άτομα και άλλους τόσους έμμεσα, στις λοιπές επιχειρηματικές δραστηριότητες τους

Ο ανταγωνισμός στην Ελληνική αγορά λειτουργεί πλήρως με αποτέλεσμα, τόσο η ποιότητα, όσο και οι τιμές, να είναι τέτοιες, ώστε να απουσιάζουν από την Ελληνική αγορά αλάτια εισαγόμενα. Ίσως είναι και η μοναδική περίπτωση.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., προ του όγκου των διαμαρτυριών από φορείς, όπως Επιμελητήρια, Δήμοι, Εργατικά Σωματεία, ΓΕΣΕΕ, Κόμματα (ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ-ΚΚΕ), πάγωσε την διαδικασία πώλησης, οπότε μετά επήλθαν οι εθνικές εκλογές.

Η αξία του 55% υπολογιζόταν τότε σε 6-7 εκατομμύρια ευρώ, ποσό αμελητέο σε σχέση με τη ζημιά που θα προκαλέσει η δημιουργία ενός κάθετου μονοπωλίου και που σήμερα αντιπροσωπεύει μόνο μέρος των ταμειακών διαθεσίμων και αποθεμάτων προϊόντος της εταιρείας, όπως αναλύουμε στη συνέχεια.

Κατά την άποψη μας η υπόθεση εμπίπτει στις αντιμονοπωλιακές διατάξεις και δεν θα πρέπει να συνδεθεί με την ευρωπαϊκή παραγωγή, λόγω της επιβάρυνσης των μεταφορικών, τα οποία στις περισσότερες περιπτώσεις υπερκαλύπτουν την αξία του.

Για να κατανοηθεί πλήρως η ιδιαιτερότητα της περίπτωσης, σας επισημαίνουμε, ότι οι εγκαταστάσεις της εταιρίας ΚΑΛΑΣ βρίσκονται σε απόσταση 50μ. από την Αλυκή Μεσολογγίου, όπου με μια μεταφορική ταινία θα προμηθεύεται την Α' ύλη με μηδενικό κόστος.

Ακόμα η κορεσμένη άλμη στα αλοπήγια, πριν κρυσταλλώσει σε αλάτι μπορεί να μεταφερθεί με μια αντλία στις εγκαταστάσεις ανακρυστάλλωσης της ΚΑΛΑΣ με μηδενικό κόστος, ενώ για όλες τις άλλες βιομηχανίες θα πρέπει να μεταφερθεί η πρώτη ύλη με τεράστιο κόστος.

Με τιμή Α' ύλης 28 €/ τόνο, η μεταφορά για Θεσσαλονίκη από το Μεσολόγγι κοστίζει 20 €.

Κατόπιν των ανωτέρω η διατήρηση του Δημοσίου χαρακτήρα της εταιρίας είναι αναγκαία για την λειτουργία του υγιούς ανταγωνισμού επ' ωφελεία της εθνικής οικονομίας και μόνο.

Σήμερα η Δημόσια Εταιρεία βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση , με μηδενικό δανεισμό , ταμειακά διαθέσιμα περίπου 4 εκατ. € και με αναμενόμενη παραγωγή (αρχίζει η συγκομιδή 15 Σεπτεμβρίου) 220 – 240 χιλ. τόνους αξίας περίπου 7 εκατ. €.

Απασχολεί 30 περίπου υπαλλήλους , εκτός των εκτάκτων εργατών κατά τη διάρκεια της συγκομιδής.

Κατόπιν των ανωτέρω, η παραχώρηση της σε ιδιώτη , με δικαίωμα χρήσεως του αιγιαλού , πέραν των άλλων θα δημιουργήσει ένα κάθετο μονοπώλιο , από το θαλασσινό νερό μέχρι τα ράφια των

S/M, δεδομένου ότι όλες οι άλλες εταιρείες θα υποχρεωθούν εκ των πραγμάτων να σταματήσουν άμεσα τη λειτουργία τους, αφού την Ά ύλη θα την κατέχει ο ανταγωνιστής τους.

Περίπτωση κατάτμησης των εν ενεργεία αλυκών δεν είναι δυνατόν να υπάρξει δεδομένου ότι το Μεσολόγγι παράγει το 50% του συνόλου, εξαιρετικής ποιότητας προϊόν και απέχει 50 μέτρα από τις εγκαταστάσεις της Κάλας ΑΕ.

Συμπέρασμα :

- 1) Δεν πρέπει να πωληθεί η μοναδική εταιρεία παραγωγής Ά ύλης θαλασσινού αλατιού.
- 2) Εάν παραταύθα το Δημόσιο επιθυμεί οπωσδήποτε να παραχωρήσει σε ιδιώτη την παραγωγή Ά ύλης αλατιού, μπορεί να το κάνει με την αλυκή της Λήμνου, όπου η εταιρεία έχει μέχρι τώρα προβεί σε σημαντικές εργασίες υποδομής. Σε αυτή την περίπτωση ο ιδιώτης μπορεί να επενδύσει και να αναπτύξει την πολύ σημαντική αυτή αλυκή σε πλήρη δράση, ή να συμπράξει με τις Ελληνικές Αλυκές για το σκοπό αυτό.
- 3) Τέλος, η οποιαδήποτε δραστηριότητα παραγωγής Ά ύλης αλατιού, πρέπει να αποσυνδεθεί αμέσως ή εμμέσως από την επεξεργασία, **ώστε να αποτραπεί η δημιουργία κάθετου ιδιωτικού μονοπωλίου** που αποτελεί και κεφαλαιώδη δέσμευση των Ευρωπαϊκών θεσμών.

Οι υπογράφωντες

ΔΑΔΑΚΑΡΙΔΗΣ ΑΕ
(Θεσσαλονίκη)

Θ. Δαδακαρίδης

ΣΕΝΤΟΥΡΗΣ Γ. & ΣΙΑ ΟΕ
(Βόλος)

Γ. Σεντούρης

ΧΙΩΝ ΑΒΕΕ
(Πάτρα)

Δ. Κανελλόπουλος

ΑΛΑΤΙ ΚΟΡΑΛΛΙ ΖΑΡΟΥ ΟΕ
(Ηράκλειο)

Μ. Παπαδάκης

ΜΑΤΘΑΙΟΥ-ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ
(Αγία Μαρκία Στυλίδας)

Γ. Ματθαίου

ΠΕΡΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΑΣ ΕΠΕ
(Αθήνα)

Θ. Μπερτζελέτος

Σ. ΧΟΡΟΖΟΓΛΟΥ & ΣΙΑ ΟΕ
(Δράμα)

Σ. Χορόζογλου

ΑΛΑΤΙ ΑΙΓΑΙΟ ΟΕ
(Σέρρες)

Κ. Χρυσάκης

ΑΛΑΤΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ
(Θεσσαλονίκη)

Μ. Τηφλής

Υπεύθυνοι επικοινωνίας:

Δ. Κανελλόπουλος, Τηλ: 2610-520492, 2610-520493, 6972-314847

Θ. Μπερτζελέτος, Τηλ : 210 – 4839258 6932-313183